

Sygn. akt III U 276/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2015 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy A. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o emeryturę

na skutek odwołania A. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 24 marca 2015 r., **znak:** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy A. D. prawo do emerytury, począwszy od 1 lutego 2015 r.

Sygn. akt III U 276/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 maja 2015 r.

Decyzją z dnia 24 marca 2015 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy A. D. prawa do emerytury.

W podstawie prawnej powołano art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(Dz. U. z 2013, poz. 1440 ze zm.) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W uzasadnieniu wskazano, że Zakład odmówił przyznania emerytury, ponieważ wnioskodawca nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 10 lat, 3 miesiące i 28 dni. Do stażu w I kategorii zatrudnienia zaliczono okresy od 1 lipca 1981 r. do 3 października 1982 r., od 8 stycznia 1983 r. do 31 sierpnia 1984 r., od 1 września 1984 r. do 28 lutego 1991 r., od 1 listopada 1991 r. do 1 października 1992 r. na podstawie angaży. Do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia od 1 marca 1991 r. do 31 października 1991 r. (8 miesięcy) jako pracownik fizyczny

w Przedsiębiorstwie Usług (...) w D. oraz od 2 października 1992 r. do 31 stycznia 1995 r. (2 lata, 3 miesiące i 22 dni) z powodu braku angażu za ten okres. Nie zaliczono również okresu pracy w szczególnych warunkach w firmie (...) od 1 listopada 1995 r. do 31 grudnia 1998 r. (3 lata i 2 miesiące), ponieważ brak jest za ten okres akt osobowych, jak również jest to firma prywatna i brak jest informacji, jakiego sprzętu wnioskodawca był operatorem. Łączny nie zaliczony okres pracy w szczególnych warunkach wyniósł 6 lat, 2 miesiące i 1 dzień. Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 21 dni; składkowe – 27 lat, 6 miesięcy i 10 dni; łącznie – 27 lat, 7 miesięcy i 1 dzień, w tym w szczególnych warunkach/charakterze – 10 lat, 3 miesiące i 28 dni.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 8 kwietnia 2015 r. wnioskodawca A. D..

Na uzasadnienie swojego stanowiska podał, że pracował od 1 września 1984 r. do 31 października 1995 r. w (...) Zakład Rolny (...), jako kierowca sprzętu ciężkiego (...), koparek. Nie ponosi on odpowiedzialności za brak angażu z kwestionowanych przez ZUS okresów. Ponadto w szczególnych warunkach pracował w firmie (...) od 1 listopada 1995 r. do 31 grudnia 1998 r. jako operator sprzętu ciężkiego – maszyn budowlanych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Przemysłu ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca A. D., ur. dnia (...),

w dniu 26 lutego 2015 r. złożył wniosek o emeryturę, oświadczając w nim, iż jest nie członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Do wniosku wnioskodawca dołączył m.in.: kserokopię uprawnienia nr (...) z dnia 24 października 1980 r. wydanego przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych – do obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych – spycharki i ciągnika gąsienicowego – wielkość maszyn do 100KM; świadectwo pracy z dnia 29 sierpnia 1984 r. wydane przez Przedsiębiorstwo Usług (...) w D.,

z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w tym zakładzie pracy, w pełnym wymiarze czasu pracy, w okresie od 2 marca 1973 r. do 31 sierpnia 1984 r. na stanowisku pomocnika murarza i operatora sprzętu ciężkiego; świadectwo pracy z dnia 31 października 1995 r. wydane przez Gospodarstwo (...) (...) w O., z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony

w Zakładzie Rolnym (...) w okresie od 1 września 1984 r. do 31 października 1995 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierowcy sprzętu ciężkiego; świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 31 października 1995 r. wydane przez Gospodarstwo (...) (...) w O., z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w tym zakładzie pracy od 1 września 1984 r. do 31 października 1995 r., w tym okresie stale

i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace traktorzysty i operatora (...) ciągnika gąsienicowego, koparki samojezdnej na stanowisku traktorzysty i operatora wymienionym w wykazie A, dziale VIII, poz. 1, pkt 3 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 35 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14 lipca 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach; świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) spółka jawna

w upadłości w R., z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w tym zakładzie pracy od 1 listopada 1995 r. do 31 października 2002 r., i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace maszynisty ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych na stanowisku maszynisty spycharek i ciągników gąsienicowych – operator ciężkich maszyn budowlanych, wymienionym w załączniku do zarządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie prac wykonywanych

w szczególnych warunkach w zakładach resortu budownictwa.

W aktach organu rentowego zalega również kserokopia angażu dotyczących zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w D. (uprzednio Przedsiębiorstwo Usług (...))

w D.). Z przedłożonych dokumentów wynika, iż wnioskodawca był zatrudniany w (...) – na podstawie umów o pracę dla robotników sezonowych od 1 października 1970 r. do 30 czerwca 1972 r. Następnie został przyjęty do pracy w (...) Przedsiębiorstwo (...) w (...) od dnia 2 marca 1973 r. Z dniem 1 lipca 1981 r. powierzono wnioskodawcy stanowisko operatora sprzętu ciężkiego (angaż z dnia 15 lipca 1981 r.); od 15 stycznia 1983 r. – operatora spycharki (...) (angaż z dnia 24 stycznia 1983 r.); z dniem 1 października 1983 r. – operatora. Ponadto z kserokopii akt osobowych z okresu zatrudnienia

w(...) (przekształconego później

w Gospodarstwo (...) (...) w O.) wynika, że z dniem 1 września 1984 r. wnioskodawca został zatrudniony w (...) na stanowisku operatora koparko-spycharki; z dniem 1 stycznia 1986 r. – kierowcy ciągnikowego (angaż z dnia 4 lutego 1986 r.); od 1 lipca 1986 r. – kierowcy (angaż z dnia 26 września 1986 r.); z dniem 1 lipca 1986 r. – kierowcy ciągnikowego (angaż z dnia 18 lutego 1987 r.); z dniem 1 września 1988 r. – operatora ciężkiego sprzętu (angaż z dnia 15 sierpnia 1988 r.);

z dniem 1 kwietnia 1989 r. - kierowcy ciągnika – operatora sprzętu (angaż

z dnia 15 maja 1989 r.); z dniem 31 sierpnia 1989 r. - kierowcy ciągnika (pismo dotyczące rozwiązania umowy o pracę z dnia 19 sierpnia 1989 r.).

Z dniem 1 września 1989 r. wnioskodawca został zatrudniony w Zakładzie Rolnym (...) na stanowisku operatora sprzętu ciężkiego. Z dniem 1 maja 1990 r. powierzono mu stanowisko operatora koparki (angaż z dnia 2 maja 1990 r.); z dniem 1 września 1990 r. – operatora sprzętu ciężkiego (angaż

z dnia 5 września 1990 r.); z dniem 2 stycznia 1991 r. – kierowcy sprzętu ciężkiego (umowa o pracę z dnia 1 stycznia 1991 r.); z dniem 1 marca 1991 r. – pracownika fizycznego; z dniem 1 listopada 1991 r. – operatora sprzętu (angaż z dnia 20 stycznia 1992 r.); z dniem 1 maja 1992 r. – operatora koparki (angaż z dnia 27 maja 1992 r.); z dniem 1 lutego 1995 r. – kierowcy ciągnikowego – dozorca (umowa o pracę z dnia 1 lutego 1995 r.).

Na podstawie całości zgromadzonej w aktach rentowych dokumentacji, ZUS wydał decyzję z dnia 24 marca 2015 r., którą odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, ponieważ wnioskodawca nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

ZUS przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 21 dni; składkowe – 27 lat, 6 miesięcy i 10 dni; łącznie – 27 lat, 7 miesięcy i 1 dzień, w tym w szczególnych warunkach/charakterze – 10 lat, 3 miesiące i 28 dni. Do stażu w I kategorii zatrudnienia zaliczono okresy od 1 lipca 1981 r. do 3 października 1982 r., od 8 stycznia 1983 r. do 31 sierpnia 1984 r., od 1 września 1984 r. do 28 lutego 1991 r., od 1 listopada 1991 r. do 1 października 1992 r.

Dowód – akta emerytalne wnioskodawcy:

- wniosek o emeryturę z dnia 26.02.2015 r.,

- świadectwa pracy, świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach,

- kserokopia uprawnienia nr (...) z dnia 24.10.1980 r. wydanego przez (...)

- kserokopie angażu dotyczące zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w D.,

- kserokopia akt osobowych z okresu zatrudnienia w (...)

- decyzja ZUS z dnia 24.03.2015 r.

Ponadto Sąd ustalił, że wnioskodawca rozpoczął pracę w (...) od 2 marca 1973 r. na stanowisku pomocnika murarza. Gospodarstwo obejmowało swoim zasięgiem kilka (...), B., D., M.. W momencie, kiedy wnioskodawca uzyskał uprawnienia do obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych – spycharki i ciągnika gąsienicowego od 1 września 1984 r. rozpoczął pracę jako operator sprzętu ciężkiego – spychacza (...) Przy użyciu spychacza mieszał kiszonkę dla

krów, pomagał przy budowie dróg, świadczył usługi na rzecz PGR-ów. Wnioskodawca był w zakładzie pracy jedynym operatorem spychacza. Jako operator spychacza pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W aktach osobowych wnioskodawcy zalega umowa o pracę z dnia 1 lutego 1995 r., z której wynika, iż z dniem 1 lutego 1995 r. wnioskodawcy powierzono stanowisko kierowcy ciągnikowego – dozorca.

Następnie wnioskodawca był zatrudniony w okresie od 1 listopada 1995 r. do 31 grudnia 1998 r. w Przedsiębiorstwie (...) A. S.

i Wspólnicy s.j. w Z., pracując jako operator na spychaczu (...). Firma świadczyła usługi wodno-kanalizacyjne. Praca wnioskodawcy polegała na zasypywaniu wykopów wykonywanych przez koparkę pod wykopy wodno-kanalizacyjne. Przy tych czynnościach pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód:

- dokumentacja zawarta w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w Horyńcu,
- zeznania świadka M. F.,
- zeznania świadka L. C.,
- zeznania świadka D. S.,
- zeznania świadka J. M.,
- przesłuchanie wnioskodawcy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego, w aktach osobowych wnioskodawcy, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. F. i L. C. oraz wnioskodawcy A. D., jako spójnym, logicznym, wzajemnie się uzupełniającym. Wynika z nich jednoznacznie, w jakim charakterze, przy jakich pracach i w jakich warunkach był zatrudniony wnioskodawca w Przedsiębiorstwie (...) A. S. i Wspólnicy s. j. w Z..

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania świadków D. S. i J. M. oraz wnioskodawcy A. D., jako konsekwentne, logiczne, znajdujące pokrycie w materiale dowodowym w postaci dokumentacji. Na ich podstawie ustalono zakres czynności wnioskodawcy w okresie zatrudnienia w(...)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy A. D. należy uznać za uzasadnione.

Na podstawie art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat -

dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2 art. 184).

Zgodnie z art. 32 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3.

Przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się: okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (art. 32 ust. 1a pkt 1).

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2).

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (ust. 4 art. 32).

Przepisy dotychczasowe to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) - pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach określonych w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeśli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ponadto według § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 powołanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia.

Bezsporne w przedmiotowej sprawie pozostaje, że wnioskodawca A. D. w dniu(...) r. ukończył 60 lat; złożył oświadczenie, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego; Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał również, że wnioskodawca legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganym okresem zatrudnienia wynoszącym dla mężczyzn 25 lat.

ZUS przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 21 dni; składkowe – 27 lat, 6 miesięcy i 10 dni; łącznie – 27 lat, 7 miesięcy i 1 dzień, w tym w szczególnych warunkach/charakterze – 10 lat, 3 miesiące i 28 dni. Do stażu w I kategorii zatrudnienia zaliczono okresy od 1 lipca 1981 r. do 3 października 1982 r., od 8 stycznia 1983 r. do 31 sierpnia 1984 r., od 1 września 1984 r. do 28 lutego 1991 r., od 1 listopada 1991 r. do 1 października 1992 r.

Istotą sporu w niniejszej sprawie była ostatecznie kwestia ustalenia, czy wnioskodawca był zatrudniony co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd przyjął, że do stażu pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć wnioskodawcy A. D. okres zatrudnienia w:

- PGR Horyniec w okresie od 1 marca 1991 r. do 31 października 1991 r. (10 miesięcy) oraz od 2 października 1992 r. do 31 stycznia 1995 r. (2 lata, 3 miesiące i 29 dni), stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku operatora spychacza. Sąd nie zaliczył wnioskodawcy do okresu pracy w szczególnych warunkach okresu od 1 lutego 1995 r., jako że z angażu zalegającego w aktach osobowych wnioskodawcy wynika, że od tego czasu zajmował on już stanowisko kierowcy ciągnika – dozorca, a praca dozorca nie jest zaliczana do pracy w szczególnych warunkach;
- Przedsiębiorstwie (...) A. S. i Wspólnicy s. j. w Z. w okresie od 1 listopada 1995 r. do 31 grudnia 1998 r. (3 lata i 2 miesiące), stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku operatora spychacza.

Wskazane wyżej stanowisko zajmowane przez wnioskodawcę wymienione zostało w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43

ze zm.) w wykazie A, Dziale V „W budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych”, poz. 3 – „Prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych”, a ponadto w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy, podległych ministrowi budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach w wykazie A, Dziale V, poz. 3, pkt 3 – „maszynista spycharek i ciągników gąsienicowych” oraz w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa

i (...) Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach

lub w szczególnym charakterze w wykazie A, Dziale V, poz. 3, pkt 3 – „maszynista spycharek i ciągników gąsienicowych”.

Podkreślić należy, iż w postępowaniu wszczętym odwołaniem od decyzji organu rentowego Sąd kieruje się regułami dowodzenia określonymi

w art. 227-309 k.p.c., zwłaszcza że w przepisach regulujących postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 477⁸ i nast. k.p.c.)

nie ma jakichkolwiek odrębności lub ograniczeń. Przeciwnie, art. 473 § 1 k.p.c. stanowi, że w sprawach z tego zakresu nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i z przesłuchania stron, co oznacza, że fakty, od których uzależnione jest prawo do emerytury i renty oraz wysokość tych świadczeń, mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi, w tym także zeznaniami stron.

Z poczynionych wyżej ustaleń wynika, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał łącznie ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a tym samym spełnił wszystkie przesłanki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury w świetle wyżej powołanych przepisów.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Wnioskodawca wszystkie przesłanki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury spełnił od dnia 1 lutego 2015 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym został zgłoszony wniosek o emeryturę.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa orzeczono, jak w sentencji wyroku.